

Trebuie să facem un efort ascetic în numele lui Hristos ca răspuns la actul de cultură realizat în numele ființei europene dezintegrate și decăzute, în numele ateismului, civilizației sau al lui antihrist. Iată de ce sarcina majoră a Bisericii noastre este aceea de a crea astfel de asceți purtători de Hristos. Cuvântul de ordine care ar trebui auzit astăzi în cadrul Bisericii este acesta: să revenim la asceții hristofori și la Sfinții Părinți! Să practicăm și noi nevoința și virtuțile Sfinților Părinți! Să practicăm virtuțile Sfântului Antonie, ale Sfinților Atanasie, Vasile și Grigorie, ale Sfinților Serghie și Serafim ai rușilor, ale Sfinților Sava, Prohie și Gavriil ai sârbilor și ale altora asemenea lor,

fiindcă tocmai aceste virtuți ne-au dăruit acești sfinți, exemple demne de urmat. Astăzi numai eforturile ascetice ortodoxe și virtuțile pot insufla sfințenia în orice suflet, în sufletul tuturor oamenilor noștri – văzând că obiectivul divino-uman al Bisericii este neschimbat, iar mijloacele sale sunt și ele aceleași, fiindcă Hristos este Același, ieri și azi și în vecii vecilor (Evrei 13, 8). Aici rezidă diferența dintre lumea obișnuită și cea care trăiește întru Hristos: lumea este trecătoare și temporală, în timp ce lumea lui Hristos este pururea împlinită, deschisă veșniciei.

Sursa: Sfântul Iustin Popovici, *Credința Ortodoxa și viața în Hristos*, Ed. Bunavestire, Galați 2003

PROGRAMUL LITURGIC

Martți 27 iunie	18:00	Sfântul Maslu
Miercuri 28 iunie	18:00	Vecernie și Litie
Joi 29 iunie	08:30	Utrenia și Sfânta Liturghie → <i>Sfinții Apostoli Petru și Pavel</i>
Sâmbătă 1 iulie	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 2 iulie	08:30	Utrenia și Sfânta Liturghie → Așezarea veșmântului Născătoarei de Dumnezeu în biserica Vlaherne;

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

Pentru buletinul online abonarea se face pe site: www.sfantul-ilie.ro

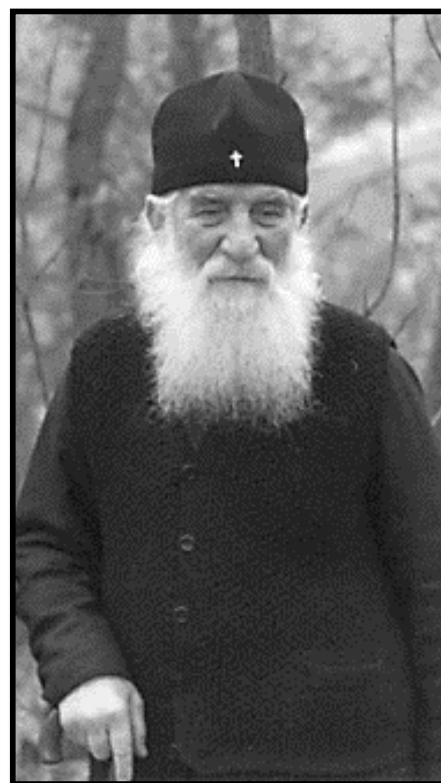
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

*Iar de i se pare cuiva că știe ceva,
încă nimic n-a cunoscut precum se cade a cunoaște."*

(I Corinteni 8, 2)

Nr. 216 / 25 iunie 2017

**SFÂNTUL
IUSTIN POPOVICI**
1894 - 1979

BISERICA LUI HRISTOS

Pentru ca Biserica noastră să fie cu adevărat Biserică a lui Hristos, Biserică sobornicească, trebuie cu adevărat să-și împlinească acest obiectiv major în rândul oamenilor.

Și totuși, care sunt mijloacele de împlinire a acestui obiectiv divino-uman? Încă o dată, mijloacele sunt ele însele divino-umane fiindcă un obiectiv divino-uman poate fi împlinit doar prin mijloace divino-umane, niciodată prin mijloace omenești sau prin oricare altele.

Tocmai din acest punct de vedere Biserica se diferențiază radical de orice este omenesc sau lumesc. Aceste mijloace nu sunt nimic altceva decât practici ascetice și virtuți divino-umane. Iar acestea pot fi practicate cum se cuvine doar de către asceții divino-umani, purtători de Hristos. Virtuțile divino-umane există într-o înrudire organică. Fiecare își are izvorul în cealaltă, completându-se una pe alta.

Prima dintre virtuțile ascetice este efortul credinței: sufletele oamenilor trebuie să se străduiască neîncetat întru această virtute capitală; aceasta înseamnă că sufletele credincioase trebuie să se dăruiască lui Hristos fără rezerve și fără compromisuri, după ce vor fi coborât până în adâncurile ființelor lor și se vor fi ridicat spre înălțimile divino-umane. Este un lucru esențial de a înrădăcina în oameni faptul că credința în Hristos este o virtute ce depășește hotarele strâmte ale ideii de naționalism, fiind ecumenică și sobornicească, treimică; și că pentru cel ce crede în Hristos este necesară așteptarea lui Hristos și doar a lui Hristos, în fiecare moment al vieții sale.

Cea de-a doua virtute ascetică este virtutea divino-umană a rugăciunii și a postului. Aceasta este o virtute care trebuie să devină o permanență, un mod de viață al ortodocșilor, devenind suflet din sufletele lor, fiindcă rugăciunea și postul sunt atotputernice mijloace oferite de Hristos spre a curăți nu numai persoana umană, dar și societatea, oamenii, neamul omenesc, în general vorbind, de orice necurăție.

Postul și rugăciunea pot cu adevărat să curețe sufletele oamenilor noștri de orice fel de necurății și de păcate (Mt. 17, 19-21; Luca 9, 17-29). Sufletele oamenilor trebuie hrănite permanent printr-o viață ortodoxă de rugăciune. Postul

și rugăciunea nu trebuie folosite doar pentru individ, sau pentru un popor, ci pentru toți și pentru toate; pentru prieteni și pentru vrăjmași, pentru cei ce ne persecută și ne dau la moarte, fiindcă în felul acesta creștinii se deosebesc de neamuri (Mt. 5, 44-45).

Cea de-a treia virtute divino-umană este cea a dragostei: e vorba de dragostea care nu cunoaște limite, care nu se întreabă cine e vrednic și cine nu, ci îi cuprinde pe toți; trebuie să-i iubim pe prieteni și pe vrăjmași, pe păcătoși și pe răufăcători, fără să le iubești păcatele și crimele acestora. Ea îi binecuvântează pe cei blestemați și, precum soarele, ea strălucește și peste cei răi și peste cei buni (Mt. 4, 45-46). Această dragoste divino-umană trebuie cultivată în inimile oamenilor fiindcă tocmai acest caracter sobornicesc al ei o diferențiază de alte forme de iubire relative și egoiste: de cea de tip fariseic, de cea umanistă, de cea altruistă, de cea naționalistă, precum și de cea animalică. Dragostea lui Hristos este pururea atotcuprinzătoare. Ea este dobândită prin rugăciune fiindcă e un dar al lui Hristos. Acum, inima ortodoxă se roagă cu intensitate:

“Doamne al iubirii, dăruiește-mi mie această dragoste a Ta pentru toți și pentru toate!”

Cea de-a patra virtute este cea a umilinței și smereniei. Doar cel ce este blând și smerit cu inima poate

liniști inimile crude, pline de tulburare: numai cel blând cu inima poate smeri sufletele mândre și trufașe. A arăta “blândețe față de toți oamenii” este obligația fiecărui creștin adevărat (Tit. 3, 2). Dar omul devine cu adevărat blând și smerit atunci când el își îndreaptă adâncul inimii către Domnul Iisus Hristos, El fiind singurul cu adevărat “blând și smerit cu inima” (Mt. 11, 29). Sufletul oamenilor trebuie îmblânzit cu blândețea lui Hristos. Orice om trebuie să învețe să se roage așa:

“Blândule și bunule Doamne, liniștește-mi sufletul meu tulburat!”

Domnul S-a smerit pe sine cu cea mai mare umilință. El S-a întrupat și S-a făcut om.

Ca să fii al lui Hristos atunci smerește-te precum un vierme: pune-te în situația celor ce sunt îndurerați, plini de tristețe și de necazuri, a celor ce se află în tulburări și sminteli. Smerește-te mai tare decât toți; fă-te tuturor toate, dar după Hristos și întru Hristos. Atunci când nu ai smerenia Lui, roagă-te:

“O, Dumnezeule Cel plin de smerenie, învață-mă și pe mine smerenia Ta!”

Cea de-a cincea virtute ascetică este virtutea răbdării și a umilinței. Cu alte cuvinte, să pătimești toate răutățile, să nu răsplătești rău cu rău, să ierți cu absolută compătimire orice atac, defăimare și răutate. Iată ce înseamnă să fii al lui

Hristos: să te simți mereu răstignit lumii, persecutat de ea, agresat, scuipat, desconsiderat. Lumea nu-i va accepta pe cei ce sunt purtători de Hristos, la fel precum nu L-ar accepta nici pe Hristos Însuși. Mucenicia este starea în care creștinul aduce roade. Acest lucru trebuie împărtășit oamenilor. Pentru ortodocși, mucenicia înseamnă purificare, curăție. A fi creștin nu înseamnă doar a răbda suferința cu bucurie, ci a-i ierta plini de compătimire pe cei ce sunt cauza ei, a te ruga lui Dumnezeu pentru ei așa cum au procedat Domnul și arhidiaconul Ștefan. Și roagă-te așa:

“Îndelung răbdătorule Doamne, dăruiește-mi puterea de a răbda și ierta; fă-mă generos și smerit”.

Misiunea Bisericii noastre este de a insufla aceste virtuți divino-umane și practici ascetice în modul de viață al oamenilor, de a le uni viața și sufletul statornic cu aceste virtuți divino-umane, hristice. Fiindcă în acestea aflăm mântuirea sufletului de relele lumii și de acele organizații lumești pierzătoare de suflet. Drept răspuns la ateismul “erudit” și la canibalismul rafinat al civilizației contemporane, noi trebuie să promovăm acele personalități purtătoare de Hristos, care cu blândețea oilor vor risipi răutatea lupilor și cu puritatea porumbeilor vor salva sufletul oamenilor de la putreziciunea și moartea culturală și politică.